

Susan Cluster
Yemin Orde Graduation Remarks
June 19, 2018

סוזן קלאסטר
דברים ליום סיום שנת הלימודים
19 ביוני, 2018

Thank you, Susan, for that wonderful introduction and congratulations to all the graduates here today. It goes without saying that this is a very special day for all of you ... this is your moment to stand tall.

תודה לך, סוזן, על ההקדמה הנהדרת וברכות לכל הבוגרים הנמצאים כאן היום. למותר לציין כי זה יום מיוחד מאוד עבור כולכם ... זה הרגע בו אתם זוקפים את קומתכם.

You've overcome a lot to get to this point – your personal stories of courage and triumph both lift the human spirit and inspire it.

התגברתם על הרבה במסע לנקודת זמן זו – הסיפורים האישיים שלכם של אומץ ותקומה מרוממים את הרוח ומעוררים השראה.

You've earned the right to be here today and you should be very, very proud ... not only of what you have achieved, but of what you've become, and what is yet to come.

הרווחתם את הזכות להיות כאן היום ואתם יכולים להיות מאוד מאוד גאים בעצמכם ... לא רק על ההישגים שלכם, אלא על מי שנהייתם ועל מה שהעתיד צופן לכם.

Take pride in this day, take the time to thank those who have helped you at Yemin Orde, and do a little celebrating ... you're entitled.

התגאו ביום הזה, קחו את הזמן להודות למי שהיה שם בשבילכם בימין אורד, וצאו לחגוג... מגיע לכם.

(Pause)

(אתנחתא)

I want you to know that both Mark and I, and indeed all your friends in America, are just bursting with pride over what you've accomplished here at Yemin Orde.

נא דעו שהלב שלי ושל מארק, וגם של כל ידידיכם באמריקה, מתפוצץ מגאווה על הדרך שעשיתם כאן בימין אורד.

We believe in you, we're excited to partner with Yemin Orde, to invest in your development and to watch you all grow. You are the future of Israel, and now you have

before you great opportunities, and with them, a great adventure that can be anything you want it to be.

אנו מאמינים בכם ונרגשים מהשותפות עם ימין אורד, שמאפשרת לנו להשקיע בהתפתחות שלכם ולצפות בכם גדלים. אתם העתיד של ישראל ועתה עומדות בפניכם הזדמנויות נהדרות, ולצידן הרפתקה גדולה אותה תוכלו לעצב על פי משאלות לבכם.

Graduation is often referred to as a commencement, and rightfully so, because it is both a recognition of completion and a beginning. It is getting to this new phase that I want to talk about briefly, as I know you will all have warm memories of the experiences at Yemin Orde that brought you here today. But I'm sure you're also looking at the future with some uncertainty.

עם כל סוף מגיעה התחלה חדשה. אני רוצה לדבר איתכם בקצרה על השלב הזה בו אתם נמצאים היום, בין הסוף להתחלה. אני בטוחה שבליבכם זיכרונות נעימים מהחוויות שצברתם בימין אורד, אך גם חששות מפני העתיד שמביא עמו חוסר ודאות.

And that's okay. Transitions (even happy ones) can also be very stressful. We're charged with adrenaline, giddy with the "new," but also apprehensive about the unknown. We're somehow pulled into the past just as we're drawn to the future.

זזה בסדר. מעברים, וגם מעברים שמחים, יכולים להיות אירועים מלחיצים. אנחנו מלאי אדרנלין, מסוחררים מה"חדש" ובעת ובעונה אחת גם חוששים מהבלתי ידוע. איכשהו אנחנו נמשכים באותה מידה אל העבר ואל העתיד.

That's one that I can personally attest to, and I'll let you in on a little secret. I've struggled with transitions all my life.

ובנושא הזה יש לי ניסיון. ויש לי סוד קטן לשתף. אני נאבקתי עם מעברים כל חיי.

Whenever I find myself crossing a bridge from one big thing to another, I get anxious and nervous. Sometimes I get jittery or panicky, my heart races and my hands go numb.

תמיד כשאני מוצאת את עצמי חוצה גשר מדבר אחד גדול לדבר אחר, אני נהיית חרדה ועצבנית. לפעמים אני מתרגזת או נבהלת, לבי פועם בחוזקה וידיי נהיות משותקות.

Over the years I've realized that conquering my fears of the unknown does not mean erasing them ... the key to overcoming them lies in learning to manage them effectively so that they don't manage you.

במהלך השנים הבנתי שאני בעצם לא מעלימה את הפחדים שלי מהבלתי נודע, אלא אני מתגברת עליהם... והמפתח להתגברות הזו טמון בלמידה כיצד אנחנו מנהלים את הפחדים שלנו ולא הם אותנו.

So what do I do to refocus, calm down, regain my balance, and ensure that I cross that bridge to whatever is next?

אז מה אני עושה על מנת להתמקד מחדש, להירגע, להחזיר לעצמי את שיווי המשקל, ולוודא שאני חוצה את הגשר אל עבר מה שמחכה בצדו השני?

First, I try to find something to take my mind off the transition – I try to keep myself busy and focus on something – anything – that will serve as a distraction.

קודם כל אני מוצאת משהו שיסיח את דעתי. אני מנסה להיות עסוקה ולהתמקד במשהו, כל דבר, שיסיח את דעתי.

Second, when I'm feeling anxious or uncertain, I talk it through with someone I trust. I will often call my husband or a friend who knows about my phobia to talk me over the bridge.

שנית, כשאני מרגישה שאני חרדה או לא בטוחה, אני מדברת על זה עם מישהו שאני סומכת עליו. לעתים קרובות אני קוראת לבעלי או לחבר או חברה שמכירים את הפחד שלי ויכולים לסייע לי בחציית הגשר.

I've been very fortunate to have a supportive family who has always there for me as I've reached milestones in my life ... and I would encourage you to reach out on those special people in your lives for support when you need it.

התמזל מזלי וזכיתי במשפחה תומכת שעמדה לצדי בכל אבני הדרך בחיי... ואני מעודדת אתכם לפנות לאנשים המיוחדים בחייכם שיוכלו להיות שם בשבילכם כשתזדקקו להם.

I've found that living a life free of fears comes when I actually remember them, recognize them for what they are, put them in their place, and use the strategies I've learned to live alongside them.

גיליתי שכדי לחיות חיים נטולי פחד, עלי להיזכר בפחדים, לזהות אותם, לשים אותם במקומם, ולהשתמש בדרכים שלמדתי על מנת לחיות לצידם.

It's as the Village teaches us, we have anchors in the past and anchors in the future (you might say this in Hebrew).

זה כמו מה שהכפר מלמד אותנו – יש עוגנים בעבר ועוגנים בעתיד.

As we learn the skills to cope and manage all of the various elements of our being, it becomes easier to see the bridges ahead of us as the opportunities that they are — yes, scary at times -- but also familiar paths that we have traveled before that enable us to get to the wonderfully exciting places we are destined to reach.

ככל שאנחנו מפתחים את המיומנות להתמודד ולנהל את האלמנטים השונים שבנו, כך נהיה לנו קל יותר לראות את הגשרים שלפנינו כהזדמנויות – נכון, לפעמים הגשרים מרתיעים - אך גם דרכים מוכרות לנו מהעבר מאפשרות לנו לפסוע אל המקומות הנפלאים אליהם נועדנו להגיע.

Whatever the road ahead holds for you – be it the army, college or a career -- I want you to know that I am one of the many friends you have from around the world who is so proud and excited for you.

לא משנה מה צופה עבורך הדרך שלפניך - אם זה צבא, לימודים או עבודה - אני רוצה שתדעו שאני אחת מהחברים הרבים שיש לכם ברחבי העולם, ושאני כל כך גאה ונרגשת בשבילכם.

As I mentioned earlier, today is your time to stand tall. As you cross the bridge to whatever comes next, I wish to leave you with the memorable words of the great poet A.S. Waldrop: "You are unique and should always stand tall for no one is like you ... why, no one at all!"

כפי שציינתי קודם, היום הוא הרגע שלכם לזקוף קומתכם. כאשר תחצו את הגשר אל עברו השני, אני מאחלת שתישאו איתכם את המילים הבלתי נשכחות של המשורר הגדול א.ס. וולדרופ: "אתם ייחודיים ולכן תמיד עמדו זקוף, כי אין אף אחד כמוכם ... אף לא אחד!"

Along with your family and friends here at the Village, I will always be out there rooting for you, sending you courage when you need it to make that crossing. I'll be waving you on from the other side.

יחד עם בני משפחתכם וחבריכם כאן בכפר, גם אני תמיד אהיה שם בחוץ, מחזקת את ידיכם, מאחלת להצלחתכם ושולחת לכם אומץ בדרכיכם לחצות את הגשר. אני אנופף לכם מהצד השני.

Thank you.

.תודה